

[Mimi Jakobsen]

Der er jo opgaver nok, både hvad angår uddannelse, boligproblemer og alle mulige andre ting; der er jo ikke de problemer, man ikke har. Og hvis regeringen har sådanne planer, ville den i givet fald så optage forhandlinger med Folketingets partier om, hvordan vi bedst kanalisere en støtte til forskellige projekter i Sydafrika?

Erik B. Smith (S):

Jeg vil gerne takke statsministeren for svaret. Jeg har forstået, at statsministeren nu vil drage omsorg for, at Udenrigsudvalget får den nødvendige dokumentation for, at betingelserne er opfyldt.

Alligevel vil jeg godt bede statsministeren om at kommentere et referat fra bladet *The Citizen*, dateret den 16. marts, hvor man refererer de Klerk i sydafrikansk fjernsyn fra den 15. marts, hvor han siger: »Jeg vil ikke sige ja til en forfatning, som indebærer en overdragelse af magten.« Det gør selvfølgelig, at man kan blive bekymret, og jeg forstår ikke, hvorfor statsministeren mener, at det her skal ske, inden Udenrigsudvalget har været indkaldt. Der er ikke spor i vejen for, at Udenrigsudvalget kunne mødes senere i dag, og derfor vil jeg gerne bede statsministeren oplyse, hvad det er, der forhindrer, at Udenrigsudvalget kan blive indkaldt og vi kan drøfte de betingelser og den dokumentation, som regeringen jo helt åbenbart har, siden man vil udstede den kongelige anordning nu.

Duetoft (CD):

Jeg vil godt spørge statsministeren, om statsministeren ikke er af den opfattelse, at denne beslutning falder ind under grundlovens § 19, og at regeringen dermed har ret til at gennemføre dette. Hvis man så er uenig i den beslutning, må man efterfølgende fra Folketingets side rejse forespørgselsdebat, eller hvad det nu måtte være.

Det, jeg frygter, er selvfølgelig, at vores melding til Sydafrika, der har gjort det eneste rigtige, nu skal være en gang 14 dages ævl og kævl i Udenrigsudvalget og igen så splid om alting. Så jeg vil bare bede statsministeren bekræfte, at ministeren opfatter det som hørende under den paragraf i grundloven.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg først sige til hr. Jørgen Estrup, at i regeringens brev forleden til Sydafrikas regering blev de to betingelser udtrykkeligt omhandlet, og så er det, jeg siger: Nu er de to betingelser ganske uomtvisteligt opfyldt. Så mener jeg også at der foreligger – også parlamentarisk – en aldeles klar situation, og jeg mener ikke, at jeg og regeringen er efterladt i nogen usikkerhed. Vi har kunnet opfylde to betingelser, som der er lagt vægt på, og så mener jeg også at øjeblikket er inde, hvor det er rigtigt med en resolut dansk handling. Nu skal vi følge det gode klima, som er etableret i Sydafrika i går, op så hurtigt som overhovedet muligt, og det er derfor, regeringen i dag ophæver handelssanktionerne ved en kongelig anordning.

Fru Mimi Jakobsen spørger mig om vores muligheder for at bidrage til genopbygningen, og jeg vil gerne give tilsagn om, at i denne vigtige sag vil regeringen bestemt føre forhandlinger med Folketingets partier.

Nu skal vores erhvervsliv i sving, og det kan meget, og det har i mange år glædet sig til at komme i gang. Og nu skal vi også hjælpe med dels genopbygningen, dels demokratiseringsprocessen, som jo er nok så vanskelig. På et eller andet tidspunkt skal der holdes frie valg med pluralisme og alting.

Der er meget, vi kan bistå med, og regeringen vil forme et program for overgangsbestand, og det vil altså omfatte humanitære foranstaltninger, men også sociale tiltag. Det vil vi meget gerne drøfte med Folketingets partier.

Må jeg sige til hr. Erik B. Smith, at jeg tør ikke på stående fod kommentere et presseklip af en udtalelse af præsidenten dernede, en udtalelse, jeg ikke har hæftet mig ved tidligere. Men jeg mener i og for sig heller ikke, at det er så vigtigt i dag, hvor så meget fortidigt overtoens af folkeafstemningsresultatet i går.

Jeg kan bekræfte hr. Duetofts antagelse af, at principielt er der jo her tale om en disposition, hvor regeringen handler i overensstemmelse med grundreglen i vores forfatnings, vores grundlovs, § 19. Sådan er jo nu engang arrangementet. Men Folketingets partier og medlemmer må også vide, at i de snart 10 år, hvor jeg har haft den ære- og byrdefulde opgave at være statsminister, har jeg uafsladeligt lagt overmåde megen vægt på ikke at være i uoverensstemmelse med et flertal her i Folketinget, og sådan agter jeg da også at fortsætte.